

*Tanácsok,
időszelvések,
érdekességek*

2018
II. negyedév

II. negyedév

1. A VIGASZTALÓ

De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek. (Ján 16,13)

Hogyan tudnánk megállni a megpróbáltatás idején, ha nem értjük Krisztus szavait? Jézus meghagyta: „Ezeket beszéltem néktek, amíg veletek valék. Ama vigasztaló pedig, a Szent Lélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.” (Ján 14,25-26) A Szentlélek az, aki eszünkbe juttatja Krisztus szavait. Krisztus tanítványaival folytatott utolsó beszélgetése témájául a Szentlélek szolgálatát választotta. Az igazság széles távlatait nyitotta meg előttük. Nekik hit által kellett fogadniuk Jézus szavait, és a Vigasztaló Szentlélek lesz az, aki majd eszükbe juttatja mindazokat.

Krisztus ezen ígérete alapján követői abban találták meg a vigasztalást, hogy az isteni befolyás az idők végéig velük lesz. A ma embere azonban nem fogadja el, sőt el sem hiszi ezt az ígéretet, ezért nem is értékeli azt, így az egyház tapasztalatában sem látható ennek teljessége. Isten Lelke ajándékának ígéretére kevés figyelmet fordít az egyház. Nincs hatással az emberekre, és ennek következménye csak az lehet, ami várható is: lelki szárazság, lelki sötétség, lelki hanyatlás és halál. Az emberek elméjét és lelkét jelentéktelen dolgok foglalják el, de az isteni erőt - mely szükséges az egyház növekedéséhez és jólétéhez, s amely minden más áldást is magával hozna, ha befogadnák - nélkülözik, bár Isten végtelen bőségben adná. Amíg az egyház megelégszik kis dolgokkal, addig alkalmatlan arra, hogy megkapja Isten hatalmas ajándékait. De miért nem éhezünk és szomjazzuk a Szentlélek ajándékát, hiszen csak ez által tarthatja Isten tisztán szívünket? Az Úr terve szerint az isteni erőnek együtt kell működnie az emberi erőfeszítéssel.

Ez mindazt magába foglalja, amire a kereszténynek szüksége van ahhoz, hogy megértse a Szentlélek ajándékának jelentőségét az Úr Jézus második eljövételét megelőző időben. Beszéljünk róla, imádkozzunk érte, prédikáljunk róla; mert az Úr sokkal jobban kíváncsi arra, hogy nekünk adja a Szentleket, mint ahogy a szülők vágnak arra, hogy jó ajándékokat adjanak gyermekeiknek. (Review and Herald, 1892. november 15.)

2. ÉGŐ TŰZ

„Azért azt mondom: Nem emlékezem róla, sem az ő nevében többé nem szólok; de mintha égő tűz volna szívemben, az én csontjaimba reszketve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem.” (Jer 20,9)

Isten alázatos embereket fog elindítani a jelenvaló igazság üzenetének hirdetésére. Sok ilyen embert fogunk látni, akik a Szentlélek kényszerítő hatására ide-oda sietnek, hogy átadják a fényt a sötétségben lévőknek. Az igazság olyan, mintha tűz égne csontjaikban, és buzgó vággyal tölti be őket, hogy megvilágosítsák azokat, akik a sötétségben vannak. A képzett emberek közül is sokan fogják hirdetni az Úr Igéjét, de a Szentlélek gyermekeket is felhasznál arra, hogy elmenjenek, és hirdessék a mennyei üzenetet. A Lélek kitöltetik azokra, akik hallgatnak sugallatára. Ledobják magukról a társadalmi kötöttségeket, felhagynak a gyanakvással és csatlakoznak az Úr hadseregéhez.

A jövőben a közéletben tevékenykedő embereket is ihletni fogja a Szentlélek, hogy hagyják ott polgári foglalkozásukat, és menjenek el az utolsó kegyelmi üzenetet hirdetni. Amilyen gyorsan csak lehet, felkészítik őket a munkára, hogy erőfeszítéseiket siker koronázhassa. Mennyei küldöttekkel fognak együtt dolgozni, mert készek áldozatot hozni és feláldoztatni az Úr szolgálatáért. Senkinek sincs joga akadályozni ezeket a munkásokat. Jó eredményt kell kívánni nekik, amikor elmennek a nagy misszióparancs teljesítésére. Egyetlen gúnyos szót sem szabad mondani azoknak, akik a föld durva talajába hintik az evangélium áldott magvait.

A világ legértékesebb dolgait - az egyszerűséget, az alázatot, a megbízhatóságot, a tisztaságot, a makulátlan tisztességet - nem lehet sem venni, sem eladni; de ingyen megkaphatja a tudatlan és a művelt, a fekete és a fehér ember, az alázatos kétkezi dolgozó és a trónon ülő király is. Alázatos munkások fognak osztozni a Megváltó örömeiben,

akik nem a saját erejükre támaszkodnak, hanem mindig Istenben bízva egyszerűen munkálkodnak. Állhatatos imáik lelkeket vezetnek a kereszthez. Mialatt együttmunkálkodik önfeláldozó erőfeszítéseikkel, Jézus szíveket fog megindítani, és véghezviszi a lelkek megtérésének csodáit. Férfiak és nők gyülekezeti közösségekbe tömörülnek. Gyülekezeti helyiségek épülnek, iskolák jönnek létre. A munkások szíve pedig megtelik örömmel, amikor látják az Isten üdvözítő kegyelmét. (Testimonies, 7. kötet, 26-28. oldal)

3. A SEREGEK URÁNAK SZOLGÁLATÁBAN

„Harcold meg a hitnek szép harcát, nyerd el az örök életet, amelyre hívatattál, és szép vallástétellel vallást tettél sok bizonyosság előtt.” (1Tim 6,12)

Hűséges katonaként lelkes és tervszerű gyakorlat közben megmenntő vezérünk parancsait követni olyan igazi öröm, melyet semmilyen más elfoglaltságban nem találunk meg. Krisztus békéje tölti be minden hűséges katonája szívét. A lélek megnyugszik Krisztus igájának viselése és terhének hordozása közben. Ellentmondásnak tűnik, amikor azt mondjuk, hogy nincs nyugalma a léleknek, és azt csak a folytonos és odaszentelt szolgálatban találja meg, ám ez az igazság. A boldogság az önkéntes, engedelmes szolgálat útján jön, ahol lényünk minden ereje jókedvű, egészséges, összehangolt bevetéseken jön mozgásba, és amikor engedelmeskedhetünk Kapitányunk parancsainak. Minél felelősségteljesebb Krisztus katonáinak megbízatása, lelkük annál nagyobb örömet talál a Megváltó szeretetében és dicsőítésében. A lélek szabadságra talál a legnehezebb és egy kimerítőbb köteleességek teljesítése közben is.

A köteleesség teljesítése egy katona számára munkát jelent. Nem mindig pontosan olyan munka ez, amit szívesen választanánk. Külső kényelmetlenségek, nehézségek és megpróbáltatások azok, amiket Jézus katonáinak el kell hordozniuk. Állandó harci állapotban kell lennünk a gonosszal és saját természetes hajlamainkkal. Nem választhatjuk mi magunk és vehetjük fel a számunkra legmegfelelőbb munkát, mert mi Krisztus katonái vagyunk, az ő fegyelmezése alá tartozunk, és nem a saját gyönyörünket kell keresnünk. Teljes emberként kell harcolnunk az Úr harcait. Olyan ellenséget kell legyőznünk, aki ha tehetné, önmaga alá rendelné minden erőnket.

Saját akaratunknak meg kell halnia; egyedül csak Krisztus akaratát kell követnünk. Krisztus hadseregének a katonája tanulja meg a nehézségek elviselését, az önmegtagadást, a keresztfelvételét, és kövesse vezérét, bármerre is vezet. Sok olyan tennivaló van, ami próbára teszi az emberi természetet, és fájdalmas a húsnak és vérnek. Az engedelmisség megtanulásának munkája határozott és állandó erőfeszítést követel. A hitnek szép harcát megharcolva; drága győzelmeket aratva, mi az örök életet várjuk. (Youth's Instructor, 1886. december 22.)

4. ISTEN ÚTJA

„Mert nem kaptatok szolgaság lelkét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!” (Róm 8,15)

A megszentelődés munkája a szívben kezdődik. Oly szoros kapcsolatba kell kerülnünk Istennel, hogy Jézus ránk helyezhesse igáját. Meg kell üresítenünk magunkat az önzéstől, hogy helyet készítsünk Jézus számára. Milyen sokan vannak, akiknek szívük annyira telve van bálványokkal, hogy semmi hely sincs a világ Megváltója számára. A világ rabságban tartja az emberek szívét. Gondolataikat és érzelmeiket a saját üzleteikre, társadalmi helyzetükre, családjukra összpontosítják. Ragaszkodnak véleményükhöz és útjaikhoz, és bálványként dédelgetik ezeket lelkükben. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy az én szolgálatára adjuk át magunkat, ragaszkodva saját véleményünkhöz és útjainkhoz, hogy ekképpen kizárja lelkünk Isten igazságát.

Meg kell üresítenünk magunkat az önzéstől. Ez azonban nem minden, amit tennünk kell, mert amikor a bálványoktól megszabadulunk, az űrt be is kell töltenünk. Ha a szívünk üresen maradna, és az űrt nem töltenénk be, akkor ahhoz az emberhez lennénk hasonlóak, akinek háza „üresen, kisöpörve és felékesítve” állt (Mát 12,44), anélkül hogy vendéget fogadott volna be. A gonosz lélek más hét gonosz társat vett maga mellé, nála gonoszabbakat, bementek és ott tanyáztak, és ennek az embernek a későbbi állapota rosszabb lett az előzőnél. (...)

Úgy érzed, hogy nem vagy képes elérni a menny jóváhagyását. Lehet, hogy azt mondod: „E gonoszság iránti természetes hajlandósággal születtem, és nem tudom legyőzni a kísértést. «Minden szükséges dologról gondoskodott a mi mennyei Atyánk, hogy képes légy leküzdeni minden szentségtelen hajlamot. Győzni fogsz a kísértés felett, ahogy Krisztus is győzött a te érdekedben. Ő azt mondja: „Aki győz,

megadom annak, hogy az én királyiszékembe üljön velem, amint én is győztem és ültem az én Atyámmal az ő királyiszékében.” (Jel 3,21) A bűn volt az, ami veszélyeztette az emberi családot; és még mielőtt ember lett volna arra az esetre, ha az ember a próba során elbukna. Jézus lesz az áldozat és kezes, s a belé vetett hit által az ember megbékül Istennel, mert Krisztus volt a bárány, „aki megöletett, e világ alapítása óta”. (Jel 13,8) Krisztus meghalt a Golgotán, hogy az embernek legyen ereje győzni a természetes bűn iránti hajlamán.

Valaki ezt kérdezi: „Nekem nem lehet saját utam, hogy azon járjak?” Nem, neked nem lehet saját utadat járnod, és így is bemenned a mennyeknek országába. Oda nem visz „az én utam”. Emberi utak nem lesznek a mennyországban. A mi útjainknak el kell veszniük Isten útjaiban. (Review and Herald, 1892. február 23.)

5. LÉPÉSEK A GYŐZELEM FELÉ

„Én azért úgy futok, mint nem bizonytalanra; úgy viaskodom, mint aki nem levegőt vagdos; hanem megsanyargatom testemet és szolgálóvá teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.” (1Kor 9,26-27)

Isten lépésről lépésre vezetni népét. A keresztény élet harc és menekülés. Ebben az ütközetben senkit sem bocsátanak el, az erőfeszítésnek állandónak és kitartónak kell lennie. Csakis szüntelen igyekezet által uralkodhatunk győzelmesen Sátán kísértései felett. A keresztény tisztességet ellenállhatatlan erővel kell keresni és eltökélt céltudatossággal kell megőrizni.

Van a kereszténységnek egy tudománya, melyet jól el kell sajátítanunk - tudomány, mely annyival mélyebb, szélesebb és magasabb bármely emberi tudománynál, amennyivel magasabbak az egek a földnél. Fegyelmezni, nevelni és edzeni kell az elmét; mivelhogy az Istent olyan módon kell szolgálni, melyek nem állnak összhangban született hajlamainkkal. Vannak öröklött és megszokott készségeink a rosszra, melyeket le kell győznünk. Életünk ideje alatt gyakran kell felhagynunk a neveléssel és a gyakorlással, hogy Krisztus iskolájának tanulói lehessünk. Arra kell nevelnünk szívünket, hogy rendíthetetlené váljék Istenben. Olyan gondolkodásbeli szokásokat kell kialakítanunk, melyek képessé tesznek bennünket a kísértésnek való ellenállásra. Meg kell tanulnunk felfelé nézni. Isten Igéjének elveit - melyek oly magasak, mint az egek és

az örökkévaló irgalom - a mi mindennapi életünkre való kihatásukban kell megértenünk. Minden tetteknek, minden szónak, minden gondolatnak összhangban kell állniuk ezekkel az elvekkel.

A Szentlélek értékes ajándékai nem egy pillanat alatt fejlődnek ki. Bátorságra, állhatatosságra, szelídségre, hitre, a megmentő isteni hatalomba vetett megingathatatlan bizalomra az évek tapasztalatai alatt lehet szert tenni. Isten gyermekei a szent igyekezet és a jóhoz való szilárd ragaszkodás által pecsételik be sorsukat.

Nincs vesztegetni való időnk. Nem tudjuk, mennyire van közel a mi próbaidőnk. Az örökkévalóság karnyújtásnyira van előttünk. A függöny lassan felgördül. Krisztus hamar eljön. Isten angyalai arra igyekeznek, hogy elvonjanak bennünket önmagunktól és a földi dolgoktól. Bár ne munkálkodnának hiába! (Testimonies, 8. kötet, 313-314. oldal)

6. LELKI HARC

„Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak.” (Eféz 6,12)

A keresztyén élet egy háború. De „nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak”. Ebben a harcban, melyet az igazság az igazságtalanság ellen vív, sikeresek csakis isteni segítséggel lehetünk. A mi korlátolt akaratunkat alá kell rendelnünk az Örökkévaló akaratának; az emberi akaratnak át kell vennie az isteni akaratot. Ez az akarat segítségünkre küldi a Szentlelket, és minden harc azért folyik, hogy visszaszerezze áron szerzett tulajdonát, hogy a lélekben helyreállítsa saját képmását.

Az Úr Jézus a Szentlélek által működik, mert a Szentlélek az Ő képviselője. Általa Jézus lelki életet küld az emberi lelkeknek, erőt ad a jóra, megtisztítja az erkölcsi szennytől és felkészíti őket országa számára. Jézus kész bőséges áldást árasztani, és az emberek között gazdag ajándékokat osztogatni. Ő a csodálatos Tanácsos, határtalan bölcsességű és erejű; ha mi elismerjük az ő Lelkének erejét, és megengedjük, hogy formáljon minket, akkor benne tökéletessé válhatunk. Milyen gyönyörű gondolat ez! Krisztusban „lakozik az istenségnek egész teljessége testileg, és ti Őbenne vagytok beteljesedve” (Kol 2,9-10).

Az emberi szív soha nem fogja addig megismerni a boldogságot, míg alá nem rendeli magát a Szentlélek átformáló erejének. A Lélek átformálja a megújult lelket a minta, Jézus Krisztus szerint. A Lélek befolyására az Istennel való ellenségeskedés hitté és szeretetté, a büszkeség pedig alázattá változik. Az emberi lélek felfogja az igazság szépségét, és Krisztust méltósággal és jellembeli tökéletességgel tiszteli. Ahogy ezek a változások megtörténnek, az angyalok elragadó énekben törnek ki, és Isten és Krisztus örvendezni fognak az isteni hasonlóságára átalakult lelkek felett. (Review and Herald, 1903. február 10.)

7. KRISZTUSRA HASONLÍTANI

„Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Ő hozzá; mert meg fogjuk őt látni, amint van.” (1Ján 3,2)

Krisztus nemsokára eljön az égnek felhőiben, s nekünk fel kell készülnünk a vele való találkozásra, hogy ne legyen bennünk szeplő vagy sömörögzés, vagy valami afféle. Már most el kell fogadnunk Krisztus hívását: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltettek, és én megnyugsztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.” (Mát 11,28-29) Krisztus Nikodémushoz intézett szavainak gyakorlati jelentősége van ma számunkra: „Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az; és ami Lélektől született, lélek az. Ne csodáld, hogy azt mondom néked: Szükség néktek újonnan születnetek. A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod, honnan jő és hová megy: így van mindenki, aki Lélektől született.” (Ján 3,5-8)

Isten Lelke átalakító hatalmának szívünkben kell lakoznia. Tanulmányoznunk kell Krisztus életét, és utánozni a mennyei mintát. Elmélednünk kell Krisztus jellemének tökéletességén és át kell változnunk az Ő képmására. Senki sem fog belépni Isten országába, aki nem győzte le természetes hajlamait és akaratát nem rendelte Krisztus akarata alá.

A menny mentes minden bűntől, szennytől és tisztátalanságtól; és ha annak légkörében kívánunk élni és Krisztus dicsőségét szemlélni, akkor szívünknek tisztának, jellemünknek pedig tökéletesnek kell lennie az Ő kegyelme és igazsága által. Nem szabad, hogy lekös-

sön az élvhajhászás és a szórakozás, hanem fel kell készülnünk arra a dicsőséges helyre, melyért Krisztus elment, hogy elkészítse nekünk. Ha hűségesek vagyunk és arra törekszünk, hogy mások áldására éljünk és kitartóak vagyunk a jótettekben, akkor Krisztus eljövetelekor a dicsőség, a tisztesség és a halhatatlanság koronáját helyezi fejünkre. (Review and Herald, 1891. április 28.)

8. A SZENTLÉLEK ÉS AZ IGAZSÁG MEGÉRTÉSE

„Nekünk azonban az Isten kijelentette az ő Lelke által: mert a Lélek mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is.” (1Kor 2,10)

Napjainkban még nagy munka vár ránk, és még félig sem ismerjük fel, mi mindent szeretne tenni az Úr népéért. Beszélünk az első és a második angyali üzenetről, valamennyire értjük a harmadik angyal üzenetét is; de jelenlegi tudásunkkal nem szabad megelégednünk. Hitel és bűnbánattal teljes kéréseinknek fel kell szállniuk Istenhez, hogy megérthessük a titkokat, melyeket Isten szeretne tudatni szentjeivel. Rá kell jönnünk, hogy ha a Szentlélek nem tanít bennünket, akkor nem értelmezzük helyesen a Bibliát, mert az még a tanultak számára is lepecsételt könyv, noha a saját szemükben ők bölcsek.

Jézus szó szerint értette, amikor úgy utasította tanítványait, hogy „kutassák az Írásokat”. A kutatás azt jelenti, hogy igét igével, lelki dolgokat lelkiekkel kell összevetni. Nem szabad megelégednünk felületes tudással. Kutatnunk kell az elrejtett kincs után, mely a mélyben rejtőzik, ahogy a kereskedő is kutat a drága gyöngyök után. Az igazság szorgalmas kutatójának fény, ragyogó fény lesz a jutalma.

Sokan vannak, akik nem teszik próbára szellemi erejüket és így nem is tapasztalják meg, mit jelent teljes erőbedobással keresni az igazságot. Lehetetlen az, hogy a Szentlélek úgy áradjon ki rád, hogy nem is érzed annak szükségességét, és nem vágsz sokkal jobban kiáradására, mint ahogyan most teszed. Fel kell ismerned, hogy az örökévalóság határán élsz, hogy Krisztus nagyon hamar eljön, s hogy az egész menny érdeklődik a most folyó munka iránt, melynek célja, hogy felkészítsen egy népet az Ő eljövetelére.

Ha valaha is volt egy nép, melynek szüksége volt arra, hogy hallgasson a Hű Tanúbizonyoságnak a laodiceai gyülekezethez intézett üzenetére, hogy legyen buzgóságos és térjen meg; akkor ez az a nép.

Ez előtt nyíltak meg a jelenre szóló rendkívüli igazságok, s ez az, amely nem él a neki adott rendkívüli előjogoknak és kötelezettségeknek megfelelően. Sokat veszítettünk azzal, hogy nem éltünk azoknak az ünnepélyes igazságoknak a világosságában, melyekről azt valljuk, hogy hiszünk bennük. (Review and Herald, 1889. június 4.)

9. FELKÉSZÜLVE AZ UTOLSÓ FIGYELMEZTETÉS HIRDETÉSÉRE

„És ezek után láték más angyalt leszállani a mennyből, akinek nagy hatalma vala; és a föld fénylett annak dicsőségétől.” (Jel 18,1)

Napról napra közeleg az örökkévalóság, és közelebb kerülünk a kegyelemidő lezárulásához. Most úgy kell imádkoznunk a Szentlélekért, mint még soha, hogy sokkal bőségesebben áradjon ki ránk. Kérnünk kell, hogy az ő megszentelő befolyása töltsse be munkásainkat, hogy az emberek, akikért fáradoznak, megtudják, hogy Jézussal voltak és tőle tanultak. Nagyobb lelki látásra van szükségünk, mint valaha, hogy messze túllássunk a dolgokon, és felfedezhessük az ellenség csapdáit és terveit, és hűséges örökként figyelmeztessünk a veszélyre. Lelki erőre van szükségünk, hogy belemélyedjünk - amennyire emberi felfogóképességünk engedi - a kereszténység nagy témáiba, s abba, mennyire messzehatóak annak igazságai.

Ha Isten népe megalázza magát Ura előtt, és egyénileg is teljes szívből keresi Szentlelkét, akkor olyan bizonyágtétel fog elhangzani az emberek ajkáról, melyet így ír le a Szentírás: „És ezek után láték más angyalt leszállani a mennyből, akinek nagy hatalma vala; és a föld fénylett annak dicsőségétől.” (Jel 18,1) Arcunk ragyogni fog Isten szeretetétől, ajkunkat pedig szent tűz érinti, amint így szólunk: „Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől” (1Ján 1,7).

Akik a Szentlélek befolyása alatt állnak, azok nem lesznek fanatikusok, hanem csendesek, kitartóak és minden szélsőségtől mentesek maradnak. Akik az igazság világosságát tisztán és hatékonyan árasztják környezetükben, azok vigyázzanak, hogy mikor kiáltják azt, hogy „béke és biztonság”. Légy körültekintő, hogy meglásd, milyen befolyást árasztasz a mai időkben. (...)

Jézus arra vágyik, hogy mennyei áldását nagy mértékben áraszsa ki népére. Naponta szállnak fel imák Istenhez ezen ígélet teljesedéséért, és egyetlen hittelt mondott ima sem marad figyelmen kívül. Krisz-

tus felemelkedett a magasba, legyőzte a rabtartókat és ajándékokat küldött az embereknek. Amikor Krisztus mennybemenetele után a megígért Szentlélek eljött és betöltötte az egész helyiséget, ahol a tanítványok voltak, mit váltott ki?

Egyetlen nap alatt ezek tértek meg. Arra tanított az Úr, s azt várjuk is, hogy egy angyal jön le a mennyből, betölti a földet annak dicsősége; és a lelkek olyan begyűjtését fogjuk látni, mely hasonló a pünkösdszabotvaszombat tapasztalathoz. (Home Missionary, 1893. november 1.)

10. KÖZEL VAN A SZENTLÉLEK VISSZAVONULÁSÁNAK IDEJE

„És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel! És aki hallja, ezt mondja: Jövel! És aki szomszúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen.” (Jel 22,17)

A kegyelem ideje nem tart már sokáig. Ma már kezdi Isten visszavonni fékező kezét a földről. Régóta szól már Szentleke által férfiakhoz és nőkhöz, de ők nem figyeltek oda hívására. Most ítélete által szól népehez és a világhoz. Ennek az ítéletnek az időszaka kegyelem azok számára, akiknek még nem volt lehetőségük az igazság megismerésére. Rájuk szelíden néz le az Úr. Irgalmas szíve még együttérez velük, kezét még kinyújtja megmentésükért. Még nagyon sok embert hív a biztonságos akolba, akik ebben az utolsó időben hallják meg először az igazságot.

Az Úr felszólítja a benne hívőket, hogy dolgozzanak vele együtt. Amíg életük tart, nem szabad úgy érezniük, hogy már elvégezték munkájukat. Szabad-e hagynunk, hogy a vég jelei anélkül teljesedjenek, hogy nem mondjuk el az embereknek, mik következnek a földre? Szabad-e engednünk, hogy sötétben járjanak, anélkül hogy figyelmeztetnénk őket, milyen nagy szükségük van arra, hogy felkészüljenek Urukkal való találkozásra? Ha nem teljesítjük a körülöttünk élők között kötelességünket, akkor az Úr napja úgy jön el, mint a tolvaj. Zűrzavar tölti be a világot, és nagy megpróbáltatás fog jönni hamarosan az emberiségre. A vég nagyon közel van. Nekünk, akik ismerjük az igazságot, készülnünk kell arra, ami lesújtó meglepetésként fog hamarosan rátörni a világra.

Nekünk, mint népnek, a Szentlélek fennhatósága és irányítása alatt készítenünk kell az Úrnak útját. Az evangéliumot a maga tisztaságában kell hirdetnünk. Az élő víz folyamának egyre mélyebben és szélesebben kell folynia. Az Úr sötét és messzi helyeken embereket fog

elhívni az eke mellől és a még távolabbinak tűnő kereskedelmi és üzleti életből, hogy tapasztalt hívőkkel kapcsolatba hozva, kiképezze őket. Amint megtanultak hatékonyan dolgozni, nagy erővel fogják hirdetni az igazságot. Az isteni gondviselés legcsodálatosabb közreműködése folytán elhárulnak a hegymagasságú akadályok.

A föld lakói meghallják és megértik a számukra oly sokat jelentő üzenetet. Az emberek tudni fogják, mi az igazság. A munka egyre jobban és jobban halad előre, míg az egész föld meghallja a figyelmeztetést; s akkor jó el a vég. (Review and Herald, 1906. november 22.)

11. NE VESZTEGESSÜK AZ IDŐT

„Elmúlt az aratás, elvégződött a nyár, és mi nem szabadultunk meg!” (Jer 8,20)

Az Úr eljön. A föld történelme nemsokára lezárul. Felkészültél arra, hogy találkozz a föld bírójával? Tartsd eszedben, hogy „az ítélet irgalmatlan az iránt, aki nem cselekszik irgalmasságot” (Jak 2,13). Milyen szörnyű lesz látni azon az utolsó nagy napon, hogy akikkel meghitt viszonyban voltunk, örökre el lesznek választva tőlünk; látni, hogy családtagjaink, talán gyermekeink elvesznek; látni, hogy akik otthonunkba látogattak, asztalunknál ettek, az elveszettek között lesznek. Akkor majd feltesszük magunknak a kérdést: „Vajon nem az én türelmetlenségem, keresztényietlen viselkedésem, vagy fegyelmezetlen énem okozta azt, hogy Krisztus vallása visszataszítóvá vált számukra?”

A világot figyelmeztetnünk kell az Úr közeli eljövetelére. Nincs már sok időnk a munkára. Évek tűntek el az örökkévalóságba, amikor fejlődhattünk volna abban, hogy Isten országát és az ő igazságát keressük először és fényt árásszunk másokra. Isten most arra szólítja fel népét, mely nagy világossággal rendelkezik, melyre sok munkát bízott, s mely meg van alapozódva az igazságban, hogy úgy munkálkodjék önmagáért és másokért, mint még azelőtt soha. Használjátok fel minden képességeteket, állítsátok szolgálatba minden erőteteket, minden rátok bízott talentumotokat és minden Istentől kapott világosságokat a mások hasznára. Ne próbáljátok prédikátorokká válni, de legyetek Isten szolgálói!

Amint a munkások egyre jobban megértik az igazságot, az annál ragyogóbb fényben fog tündökölni; s ha Isten Lelkének szent befolyása alatt áll elmétek, s így törekedtek arra, hogy megvilágosítsatok máso-

kat, a ti figyelmeitek is az örökkévaló dolgokra fognak irányulni. Az ilyen erőfeszítések közepette - melyeket az isteni világosságért mondott fohászok kísérnek - saját szíveteket is Isten kegyelmének élénkítő befolyása fogja dobogtatni; ragaszkodásokatok még több isteni buzgóság fogja hevíteni, és egész keresztényi életek sokkal valóságosabb, komolyabb és imádságosabb lesz. Így váltok - mivel Krisztus lakozik szívetekben - Isten munkatársaivá. (Home Missionary, 1898. február 1.)

12. ISMÉT LESZNEK IGAZI CSODÁK

„Itt van a szenteknek békességes türése, itt akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!” (Jel 14,12)

Nem lesz kisebb az az erő, amivel Isten az evangélium hatalmas munkáját lezárja, mint amilyennel ezt a munkát elindította. A próféciák, amelyek az evangélium hirdetésének kezdetén a korai eső kiadásában teljesebbek, a lezárulásakor a késői esőben ismét teljesebbnek fognak. Ez a „felüdülés ideje”, amelyet Péter apostol előre látott, amikor ezt mondta: „Tartsatok tehát bűnbánatot és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek; hogy eljöjjön az Úrtól a felüdülés ideje, és elküldje Jézust” (ApCsel 3,19–20).

Isten szolgálói szent lelkesedéstől fénylő arccal sietnek egyik helyről a másikra, hogy hirdessék a menny üzenetét. Az egész földön, ezeryi hangon szól majd a figyelmeztetés. Csodálatos dolgok fognak történni. Betegek meggyógyulnak, és a hívők munkáját jelek és csodák kísérik. Sátán is dolgozik, de hamis csodákkal. Még tüzet is hoz alá az égből az emberek szeme láttára (Jel 13,13). A föld lakóinak el kell dönteniük, ki mellé állnak.

Az üzenet nem annyira érveléssel, mint Isten Lelkének mélységes meggyőzése nyomán fog terjedni. Az érvek már korábban elhangzottak. A magvetés megtörtént, és most a mag ki fog kelni, és termést hoz. A missziómunkások által terjesztett irodalom megteszi a hatását. De sok embert, aki az igazság hatása alá került, még mindig gátol valami az igazság tökéletes megértésében és az engedelmisségben. A fénysugarak mindenhova bevilágítanak, és az igazság tisztán felragyog. Isten őszinte gyermekeit a családi és egyházi kapcsolatok nem tudják már visszatartani. Elszakítják ezeket a kötelekeket. Az igazság mindennél drágább nekik. Az igazság ellen szövetkező erővel szemben sokan az Úr oldalára állnak. (GC, 612)

13. A FANATIZMUS MEGGÁTOLÁSA

„ViseljeteK gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának le-
geltetésére, melyet tulajdon vérevel szerzett. Mert én tudom azt, hogy az én eltávózásom után jönnek ti közéték gonosz farkasok, kik nem kedveznek a nyájnak. Sőt ti magatok közül is támadnak férfiak, kik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat magok után vonják.” (ApCsel 20,28-30)

„Az elmúlt években az Úr újra és újra felszólított, hogy szóljak azok ellen a képzeletszötte és ártalmas tervek ellen, amelyekkel egyik-másik testvér előhozakodott. Üzenetem mindig ez volt: Hirdessétek az Igét egyszerűséggel és alázattal! Tárjatok világos és elferdítetlen igazságot az emberek elé! Ne nyissatok ajtót a fanatikus mozgalmak előtt, mert ezeknek a hatása gondolkodásbeli zavart, csüggedést és a hit elvesztését eredményezi Isten népe körében...” (2SM, 28-29).

„Sorainkban meg fog jelenni a fanatizmus. Olyan jellegű meg-
tévesztések jönnek közénk, melyek, ha lehetséges volna, még a vá-
lasztottakat is félrevezetnék. Ha a következetlenségek és nem őszinte
megnyilvánulások szembeszökőek lennének ezekben a jelenségekben,
akkor nem lenne szükség a nagy Tanító ajkairól szóló szavakra. A kö-
zénk jövő veszélyek tömkelege és változatossága az oka annak, hogy ez
a figyelmeztetés papírra kerül.

Egyedül a Szentlélek teremthet egészséges lelkesedést. Hagyjuk Is-
tent munkálkodni, az emberi közvetítő pedig járjon előtte körültekin-
tően! Vigyázzon, várjon, imádkozzon, minden pillanatban tekintsen
Jézusra! Vezesse és ellenőrizze őt az az áldott Lélek, amely a Világosság
és Élet.” (2SM, 16-17)

„Ne gondold, hogy Sátán nem tesz semmit. Ne gondold, hogy se-
rege tétlenkedik. Ő és ügynökei itt vannak a földön. Fel kell vennünk
Isten összes fegyverzetét. Ha ezt megtettük, kiállhatunk a magas he-
lyeken uralkodó lelki gonoszság erejével és fejedelemségével szemben.
Ha felöltöttük a lelki fegyverzetet, tapasztaljuk, hogy az ellenség csa-
pásai nem érnek el bennünket. Isten angyalai körülvesznek bennün-
ket, hogy megvédjenek. Bizonyosságom van Istentől, hogy ez így lesz.”
(Review and Herald, 1905. május 25.)

14. AZ ÉLET KÖNYVÉBE BEÍRT NEVEK

„Aki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törölöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevérol az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt.” (Jel 3,5)

Az a kifejezés, hogy „aki győz” arra figyelmeztet, hogy mindnyájunknak győznünk kell valami felett. Aki győz, az Krisztus igazságának fehér ruhájába öltözik, s róla írja a Biblia, hogy „nem törölöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevérol az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt.” Ó, mekkora kiváltság győztesnek lenni, akinek nevérol maga a Megváltó tesz vallást Atyja előtt! És amikor győztesekként „fehér ruhákba” öltözünk, az Úr ugyanolyan valóságosan el fogja ismerni hűségünket, mint tette azt a korai keresztény egyház idejében. Az Úr elismerte, hogy „van Sárdisban egy kevés neved (...) akik nem fertőztették meg ruháikat”, s mi is fehér ruhában járhatunk Megváltónkkal, mert engesztelő áldozata által érdemesnek talál arra.

Drága barátaim, e bátorító ígérek fényében mennyire kellene törekednünk arra, hogy olyan jellemet fejlesszünk ki, mely képessé tesz bennünket arra, hogy megálljunk az Isten Fia előtt! Csak azok tudják elviselni jelenlétének dicsőségét, amikor megjelenik „hatalommal és nagy dicsőséggel”, akik igazságának ruháját öltötték fel magukra.

Győztesnek lenni nagyon sokat jelent. Az ellenség befolyását és gonosz eszközeit állhatatosan vissza kell utasítanunk. Minden percben résen kell lennünk. Egyetlen pillanatra sem veszíthetjük szem elől Krisztust és hatalmát, mely megvéd minket a megpróbáltatás órájában. Kezünket az övébe kell helyeznünk, s így hatalmának ereje fenn fog tartani minket.

Az Igaz Tanúbizonyosság kijelenti: „adtam elődbe egy nyitott ajtót” (8. vers). Köszönjük ezt meg Istennek szívünkkel, lelkünkkel és ajkunkkal egyaránt, és tanuljunk meg úgy közeledni hozzá, mint egy nyitott ajtón keresztül, bízva abban, hogy szabadon járulhatunk hozzá kéréseinkkel, mert ő hallja azokat és válaszol is rájuk. Az ő erejébe vetett élő hit által segít nekünk, hogy erőt kaphassunk ahhoz, hogy - a győzelem biztos reményében - megharcoljuk a hit harcát. (Review and Herald, 1908. július 9.)

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.

Előkészítette: A Főbizottság Szombaticskolai Osztálya

Felelős: Igor Bosnić

Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2018

Istentiszteleti használatra